

ten af de maritime nød- og sikkerhedstjenester. For tiden efter den 1. januar 1998 vil der for disse tjenester i lighed med, hvad der gælder for øvrige forsyningspligtgydelser, skulle udpeges en forsyningspligtudbyder.

For så vidt angår den radiomæssige del af den maritime nød- og sikkerhedstjeneste, har denne hidtil været kædet sammen med de kystradiostationer, der indgår i udførelsen af de maritime teletjenester, idet kystradiostationerne i det internationale radioreglement, der er vedføjet den af Danmark tiltrådte Internationale Telekommunikations Konvention, i et vist omfang indtil videre er forpligtet til at holde lyttevagt på de maritime nødfrekvenser. Selve redningsdelen i tjenesten tager sit udgangspunkt i SOLAS (Safety Of Life At Sea) og SAR- (Search And Rescue) konventionerne, der udspringer af arbejdet i IMO (International Maritime Organisation). SAR-konventionen pålægger deltagerlandene at sikre, at der er oprettet den nødvendige organisation til at udføre en tilfredsstillende eftersøgnings- og redningstjeneste for mennesker i havsnød ved deres kyster, og at de nævnte tjenester er i stand til at reagere øjeblikkeligt på nødopkald. I den forbindelse skal der oprettes redningscentraler og undercentraler i passende omfang, som skal være udstyret med egnede midler til at kunne modtage nødsignaler enten via en kystradiostation eller på anden vis. Deltagerlandene skal videre sikre, at der opretholdes konstant lyttevagt på de internationale nødfrekvenser i det omfang, det findes gennemførligt og nødvendigt. I SOLAS-konventionen er det bl.a. fastsat, hvilke radiokommunikationsformer skibe omfattet af konventionen skal kunne udføre, og det er fastsat, hvilke typer af radiokommunikationsudstyr de enkelte skibe skal være udrustet med. Det er Erhvervsministeriet (Søfartsstyrelsen), der er ressortministerium for IMO-forhold, og således ansvarlig for national lovgivning til implementering af bestemmelser fra disse konventioner.

For Færøernes og Grønlands vedkommende indebærer vedtagelsen af nærværende lovforslag umiddelbart ingen ændringer i Tele Danmark A/S' forpligtelse til at stille den radiomæssige del af nød- og sikkerhedstjenesterne til rådighed, jf. afsnittet i de almindelige bemærkninger om fastfrysning af den nuværende regulering i forhold til Færøerne og Grønland.

Til § 5

Med hensyn til forsyningspligtgydelserne indgår det i EU-direktivet om ONP-vilkår for telefonitjenesten, at de nationale telemyndigheder skal sikre, at

brugerne har en kontrakt, hvori det er specificeret, hvilken tjeneste teleselskabet skal stille til rådighed. Myndighedsorganerne skal tillige »som hovedregel kræve, at der findes kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger for det tilfælde, at tjenestens kvalitetsniveau ifølge kontrakten ikke overholdes, og sikre, at enhver undtagelse fra denne regel begrundes af de(t) pågældende teleselskab(er) og fremgår klart af brugernes kontrakt.«. Direktivet fastslår desuden, at de nationale myndigheder skal kunne kræve teleselskabernes kontraktvilkår og vilkårene for deres eventuelle kompensations- og /eller tilbagebetalingsordninger ændret. Der er endvidere i direktivet krav om offentliggørelse af leverings- og brugsvilkår.

Det er op til det enkelte medlemsland, om sikringen af, at de pågældende krav opfyldes, skal ske ved at kræve abonnementsvilkår (forbrugerkontrakter) forelagt til godkendelse eller indirekte gennem opstilling af generelle regler rettet mod de pågældende selskaber.

Der lægges med lovforslaget op til, at udbydere omfattet af forsyningspligt skal udarbejde oplæg til abonnementsvilkår for de af forsyningspligten omfattede tjenester, som skal forelægges telemyndighederne til godkendelse. Sigtet er, at der regulatorisk fastlægges rammer, der fremmer fastsættelse af robuste, fremadrettede og generelle abonnementsvilkår for forsyningspligtgydelser, der sikrer en vis fleksibilitet m.h.t. gennemførelse af mindre ændringer af abonnementsforholdet uden forudgående myndighedsgodkendelse.

Forholdet mellem den enkelte televirksomhed og virksomhedens kunder reguleres efter en række offentligtretlige regler i anden lovgivning. Det er derfor ikke hensigten med § 5, stk. 2, at fastsætte detaljerede regler om det samlede indhold af forsyningspligtudbydernes abonnementsvilkår. Hensigten er alene at opstille rammer for regulering og godkendelse af indholdet af nærmere afgrænsede dele af den standardkontrakt for udbudet af forsyningspligtgydelser, som forsyningspligtudbyderen anvender.

Der vil således ikke være tale om, at forsyningspligtudbyderens abonnementsvilkår i deres helhed vil skulle godkendes af Telestyrelsen og de godkendte vilkår vil derfor ikke nødvendigvis udtømmende gøre op med forholdet mellem forsyningspligtudbyder og bruger.

I overensstemmelse med ONP-reglerne vil det være et krav, at kontraktvilkårene offentliggøres.

Til §§ 6-9

De pågældende bestemmelser indeholder rammerne for udpegning af forsyningspligtudbydere.